

I Udvalget var Flertallet paa et Medlem nær imod at opføre en ny Anstalt for kvindelige Straffefanger og mente, at de kunde blive paa Søkvæsthuset, navnlig naar de mandlige Fanger, der sad der, bleve flyttede. Men der var et enkelt Medlem, som stillede Forslag om i Overensstemmelse med Regeringens Forslag at opføre en Anstalt paa Kristianshavn, men saaledes at denne Anstalt skulde være indrettet mere efter de for de mandlige Fanger indførte Regler og derfor med et større Antal Eneceller end i Regeringsforslaget paatænkt. Vedkommende Mindretal, det ene Medlem, foreslog derfor, at der paa Lovforslaget sammen med de omtalte Bygningsarbejder for Mandfanger paa Kristianshavn og i Viborg skulde opføres et særligt Tugt- og Forbedringshus for kvindelige Straffefanger paa Kristianshavn, men at der foreløbig ikke skulde optages nogen Bevilling hertil, idet Regeringen skulde fremkomme med ny Planer næste Aar. Skønt Ordføreren for Udvalget kaldte dette Mindretals Forslag „en komplet Umulighed“, vedtoges det dog med 43 Stemmer mod 32 ved anden Behandling og ligeledes ved tredje Behandling, og vi fik i 1861 en Lov om Opførelsen af en Straffeanstalt for kvindelige Fanger paa Kristianshavn. Dette skulde rumme 400 Fanger, men Regeringen fik ingen Bevilling, idet det var Meningen, at den først skulde fremkomme med en ændret Plan for dets Indretning i næste Samling. Næste Aar fremsatte Regeringen en saadan gennem et nyt Lovforslag, men var da gaaet ned fra 400 til 350 Fanger, idet den mente, at det var tilstrækkeligt, hvad der ogsaa senere har vist sig. Men samtidig havde dette Forslag et større Antal Eneceller, formaaede altsaa bedre end det første Forslag at gennemføre Forbedringshusstraffen over for Kvinder. Til denne Anstalt bevilgedes et Beløb af 173,379 Daler, den blev opført i 1862—64 og kostede 172,143 Daler 87½ Skilling, saaledes at der blev sparet godt 1000 Daler, noget, vi ikke ellers ere vant til se ved Regerings-Byggeforetagender. Denne Anstalt blev altsaa opført for noget under 500 Daler pr. Fange. Den Bygning, der nu tænkes at skulle afløse denne, er tænkt at skulle koste 5,200 Kr. pr. Fange, men Fordringerne ere jo ganske vist ogsaa stegne i alle Maader. Regeringen henviser som Grund til Flytningen til de uheldige hygieiniske Forhold i Anstalten, at Anstalten i fængselsmæssig Henseende lider af følelige Mangler, til Bygningernes store Brandfarlighed samt til, at Bygningerne koste uforholds-

mæssig, meget i ekstraordinære Bygningsudgifter, paa Grund af deres Ælde. Udvalget har kunnet slutte sig til disse Motiver angaaende en Flytning, men jeg skal dog bemærke, at naar Regeringen henviser til de uforholdsmæssig store ekstraordinære Vedligeholdelsesudgifter, saa vil jeg tillade mig at udtale, at der dog maaske havde været Anledning for Regeringen til noget før at gøre opmærksom paa, at denne Anstalt rettest helt maatte fraflyttes i Stedet for stadig at anvende betydelige Omkostninger paa den. Det er saaledes ikke længere tilbage end i Finansaaret 1891—92, at der foresloges og bevilgedes omtrent 40,000 Kr. til ekstraordinære Arbejder, navnlig til at indrette flere Celler derude. Det udtaltes i Motiverne, at „med det nuværende Fange-tal, hvori der efter Erfaringen ikke antages i længere Tid at ville foregaa nogen væsentlig Forandring, mener man, at et Antal af ca. 100 Celler vilde være fuldt ud tilstrækkeligt“. Dette udtaltes for kun faa Aar siden og tyder ikke paa, at Regeringen havde Øje for, at Forholdene ved Anstalten vare saa særdeles uheldige, saa den snarest mulig burde helt opgives. Imidlertid har Udvalget kunnet tiltræde Tanken om at fraflytte Anstalten, ikke mindst fordi Anstaltens Grund repræsenterer en saa stor Værdi, at det kan ventes — og at vi haabe, at den Beregning, Regeringen har ladet foretage, vil slaa til — saa det kan ventes, at den nuværende Straffeanstalt vil være i Stand til at udbringe det allervæsentligste af, hvad en tilsvarende ny Straffeanstalt vil koste at opføre. Det er jo en let og billig Maade at faa en ny Straffeanstalt paa i Stedet for den nuværende, som selvfølgelig har store Mangler. I Tresserne kendte man jo slet ikke til de hygieiniske Fordringer, der nu gøres gældende. I det hele taget er det aabenbart, at denne Anstalt, selv om den var god for sin Tid, har saadanne Mangler, at man kun kan være enig om Ønskeligheden af at faa den ombyttet med en ny.

Dette har hele Udvalget været enig om. Derimod har Udvalgets Flertal været imod den anden Part af Regeringens Forslag om, at opføre den ny Straffeanstalt paa en Grund ved Valby, og i det hele taget er Flertallet i Udvalget imod, at denne Straffeanstalt skal opføres i Kjøbenhavn eller i Kjøbenhavns umiddelbare Nærhed. Den høje Regering har jo voldt sig selv meget betydelige Vanskeligheder ved absolut at fastholde, at denne Straffeanstalt skulde bygges i umiddelbar Nærhed af Kjøbenhavn. I de Bemærkninger, der ledsage